خبر

فرود هواپیمای نظامی پهن‌پیکر روسیه در سوریه

• هم‌زمان با نگرانی‌های واشنگتن درباره نوع کمک مسکو به دمشق، مقامات آمریکایی اعلام کردند، دست‌کم سه هواپیمای ترابری پهن‌پیکر ارتش روسیه در روزهای اخیر در سوریه فرود آمده‌اند. به گزارش «ایسنا» به نقل از خبرگزاری فرانسه، مقامات آمریکایی که خواستند نامشان فاش نشود، گفتند، این هواپیماها اخیرا در فرودگاه «لاذقیه» در ساحل مدیترانه سوریه فرود آمده‌اند. یکی از این مقامات گفت: دو فروند از این هواپیماها، هواپیماهای پهن‌پیکر «condor 124-Antonov» بودند و سومین هواپیما یک هواپیمای مسافربری بود. او افزود: روس‌ها کانکس‌های مسکونی دارای قطعات مجزایی را که برای اسکان صدها نفر کافی است و همچنین تجهیزات کنترل ترافیک هوایی پرتابلی را در این فرودگاه نصب کرده‌اند. تمامی این مسائل حاکی از آن است که روسیه قصد دارد نوعی مرکز عملیات هوایی مقدم خارج از این فرودگاه راه‌اندازی کند.

به دنبال انتشار گزارش‌ها مبنی بر اینکه مسکو ممکن است حمایت نظامی از «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، را تقویت و یک تیم پیشرفته نظامی به سوریه اعزام کند، واشنگتن نگرانی‌های خود را نسبت به این مسئله ابراز کرده است. «پیتر کوک» سخنگوی پنتاگون گفت: نگرانی ما این است که هرگونه تلاش برای تقویت دولت اسد درحال‌حاضر باعث بی‌ثباتی می‌شود. روسیه ضمن رد این اتهام تأکید کرد هرگونه ارسالی در راستای رابطه سنتی‌اش با اسد صورت می‌گیرد.

توضیح روسیه از صوفیه و آتن

پس از آنکه صوفیه پروازهای تدارکاتی روسیه به سوریه را از حریم هوایی‌اش منع کرد و آتن نیز افشا کرد که واشنگتن درخواست مشابهی از این کشور داشته، روسیه از یونان و بلغارستان توضیح خواست. «میخائیل بوگدانف» معاون وزیر خارجه روسیه در گفت‌وگو با اینترفاکس تأکید کرد: اگر هر کسی و در این مورد، شرکای یونانی و بلغاری ما هرگونه تردیدی دارند، باید توضیح دهند که مشکل کجاست. او افزود: اگر آنها به درخواست آمریکا تدابیر محدودکننده و منع‌کننده ایجاد می‌کنند، این سؤال مطرح می‌شود که حق حاکمیت و استقلال این کشورها برای تصمیم‌گیری درباره پرواز هواپیمای کشورهای دیگر خصوصا روسیه بر فراز حریم هوایی آنها کجاست. بوگدانف تأکید کرد: ما توضیح داده‌ایم که مقصد پروازهای ما کجاست و چه محموله‌ای دارند. بار آنها کمک‌های انسان‌دوستانه و نظامی است و گرفتن مجوز برای چنین روندی و نیز حمل از طریق حریم هوایی طرف سوم باید روندی عادی باشد. ما قبلا هیچ مشکلی نداشتیم. با این حال «دانیل میتوف» وزیر خارجه بلغارستان گفت کشورش در صورتی با درخواست روسیه موافقت می‌کند که مسکو اجازه دهد محموله‌هایش به مقصد سوریه در فرودگاه بلغارستان بازرسی شود. او در جمع خبرنگاران افزود: اگر همکاران روسی ما بپذیرند که محموله‌های آنها در فرودگاه بلغارستان چک شود، ما مجوز عبور هواپیماهای آنها از فراز کشورمان را صادر می‌کنیم.

بازپس‌گیری حوزه نفتی «جزل»

در تحولات میدانی نیز خبر می‌رسد که کنترل حوزه نفتی «جزل» در حومه «حمص» در دستان ارتش سوریه است. استاندار حمص اخبار منتشرشده مبنی بر کنترل داعش بر این حوزه را تکذیب و اعلام کرد: این حوزه نفتی اکنون در کنترل ارتش سوریه و گروه‌های حامی آن است. دیده‌بان حقوق بشر این کشور نیز اعلام کرد: ارتش سوریه موفق شد به اشغال ۴۸ ساعته داعش در این حوزه مهم نفتی پایان دهد اما هنوز روستای محل سکونت کارگران این حوزه در کنترل داعش است و با وجود استقرار استحکامات ارتش، حملات داعش به این منطقه ادامه دارد. در ادامه این بیانیه آمده است: داعش هنوز کنترل منازل مسکونی کارگران این حوزه را که به نام روستای جزل شناخته می‌شود، در دست دارد و همزمان با ادامه درگیری‌ها در نزدیکی روستای مذکور، میان داعش از یک طرف و ارتش سوریه و گروه‌های حامی آن از سوی دیگر، پمپاژ نفت در این حوزه متوقف است. از سوی دیگر، تلویزیون دولتی سوریه در خبری فوری اعلام کرد که نیروهای موجود در فرودگاه نظامی «ابوالظهور» پس از ماه‌ها مقاومت و تحمل سختی‌های محاصره از این پایگاه نظامی عقب‌نشینی کرده‌اند. پیش‌تر شبکه الجزیره به نقل از منابع نزدیک به «جبهه النصره» اعلام کرده بود که افراد مسلح این گروه، کنترل بخش‌های زیادی از فرودگاه نظامی ابوالظهور در استان ادلب، واقع در شمال غرب سوریه را، که از چند ماه پیش در محاصره قرار داشت، در دست گرفته‌اند. فرودگاه ابوالظهور آخرین پایگاه نظامی ارتش سوریه در استان ادلب محسوب می‌شود که نیروهای مخالف در حملات شش ماه پیش خود نتوانسته‌اند آن را اشغال کنند. سقوط این پایگاه ضربه سختی به ارتش سوریه محسوب می‌شود.

ناسیونالیست‌ها به دفاتر حزب «دموکراتیک خلق‌ها» ی ترکیه حمله‌ور شدند

دوش فنگ انتخاباتی

همین سه ماه پیش بود که موفقیت حزب «دموکراتیک خلق‌ها» در انتخابات پارلمانی، کردها را در جایگاه تعیین‌کننده‌ترین نیروی اجتماعی حاضر در عرصه سیاسی ترکیه نشاند؛ اقلیتی که برای اولین‌بار این فرصت را یافته بود تا با نشاندن نمایندگان حزبی خود بر کرسی‌های پارلمانی، در هدایت سکان و آینده سیاسی آن کشور سهیم باشد. اکنون اما سه ماه از آن زمان می‌گذرد و ناکامی حزب «عدالت و توسعه» در تشکیل دولتی ائتلافی، نه‌تنها به صدور فرمان برگزاری انتخاباتی زودرس از سوی «رجب طیب اردوغان» رئیس‌جمهوری ترکیه منجر شده است، بلکه اقلیت کرد آن کشور را با تمامی دستاوردهای سیاسی آن به پله اول بازگردانده است. ساکنان کردزبان جنوب شرق ترکیه، که تا همین چندی‌پیش سودای حضور در دولت را در سر می‌پروراندند، اکنون حتی به امکان حضور خود پای صندوق‌های رأی نیز اطمینان ندارند. برای اثبات این مدعا نیز نیازی نیست تا سری به «دیاربکر» و دیگر استان‌های هم‌جوار آن بزنید که این روزها از پس تنش‌های قومیتی، شاهد صف‌آرایی جدایی‌طلبان کرد و ملی‌گرایان ترک در قالب ۱۵ منطقه خودمختار و بیش از ۱۰۰ منطقه حکومت نظامی است. دفاتر آتش‌گرفته و تخریب‌شده حزب دموکراتیک خلق‌ها در آنکارا و آلانیا، پیامد تنها بخشی از قریب به ۴۰۰ مورد حمله‌ای است که به‌گفته «صلاح‌الدین دمیرتاش» رهبر این حزب، از یکشنبه گذشته دفاتر کاری و رسانه‌ای این حزب مدافع کردها را هدف قرار داده است. دمیرتاش در حالی روز گذشته دولت برآمده از حزب عدالت و توسعه را به دمیدن بر آتش جنگی داخلی و حمایت و پشتیبانی از کارزار ترس و وحشت متهم کرد که این دولت درصدد است کردزبانان ترکیه و نمایندگان سیاسی آنان را بدون هیچ‌گونه محاکمه‌ای، مجازات کند. به‌گفته او، در صورت تداوم این وضعیت، برگزاری انتخاباتی آزاد، امن و عادلانه در تاریخ اول نوامبر ناممکن خواهد بود. این در حالی است که حملات سابقه‌دار ملی‌گرایان ترک به دفاتر و اموال حزب دموکراتیک خلق‌ها و حامیان آن پس از آن شدت گرفته است که رویارویی چند روز اخیر ارتش ترکیه با مبارزان حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک) دست‌کمی از منازعات خونین آن دو در دهه ۹۰ میلادی ندارد. خشم ملی‌گرایان ترکیه از کشته‌شدن ۱۶ سرباز آن کشور در اثر انفجار زنجیره‌ای از بمب‌های کنارجاده‌ای در استان شرقی حکاری در یکشنبه که با درنظرگرفتن ۱۰ افسر پلیس کشته‌شده در شهر ایغدیر در سه‌شنبه، شمار تلفات نیروهای دولتی در سه ماه گذشته را به ۱۱۳ نفر رساند، البته آشکارا در سخنان احمد «داوودواوغلو» نخست‌وزیر آن کشور نیز بازتاب یافته بود. او در حالی از عزم کشورش برای نابودی پ‌ک‌ک به هر قیمتی سخن می‌گفت که گذشته از پرواز ۴۰ جت جنگنده بر فراز اردوگاه‌های مبارزان کرد و بمباران مواضع آنان در شمال عراق که به کشته‌شدن بیش از صد جنگجوی کرد انجامیده، نزدیک به ۲۳۰ سرباز آن کشور، از جمله نیروهای ویژه ارتش، در اقدامی بی‌سابقه و برای اولین بار از سال ۲۰۱۱ به این سو، وارد خاک عراق شده‌اند. در نتیجه جای تعجب نیست که رهبر حزب دموکراتیک خلق‌ها، شخص رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر را مسئول آغاز جنگ و تشدید تنش‌ها در داخل و خارج از مرزها دانسته و خاطرنشان کرده آزادی عمل مخالفان ملی‌گرا و اسلام‌گرای این حزب تنها با اتکا به پشتیبانی حزب حاکم قابل تفسیر است. دمیرتاش در حالی بر حق دموکراتیک تمامی شهروندان ترکیه به منظور مخالفت و انتقاد از خط‌مشی حزب متبوعش تأکید کرده که به گفته او، حملات اخیر به اماکن و اموال این حزب، حامل پیامی مشخص از سوی دولت سقوط‌کرده عدالت و توسعه است: یا ما را در دستیابی به ۴۰۰ کرسی لازم پارلمانی برای تشکیل دولتی اکثریت یاری کنید یا هزینه آن را بپردازید.

عکس: Reuters

تغییر از سر ناچاری

به نظر می‌رسد در شرایطی که بنا بر نتایج نظرسنجی‌ها، دامن‌زدن به تنش‌های قومیتی نیز راهکار مناسبی برای کاهش محبوبیت ۱۳درصدی حزب دموکراتیک خلق‌ها نبوده است، گزارش‌ها حکایت از آن دارند حزب عدالت و توسعه به فکر بازآرایی عالی‌ترین نهاد تصمیم‌گیری خود، یعنی کمیته مرکزی اجرائی و تصمیم‌گیری افتاده است. به نوشته روزنامه حریت، حزب عدالت و توسعه درصدد است تا در آستانه برگزاری کنگره آتی خود در ماه سپتامبر، کارگاهی دو روزه با شرکت اعضای کمیته مرکزی، بنیان‌گذاران این حزب، شهرداران عضو این حزب و رؤسای شعبات استان‌ها و مناطق برگزار کند. انتظار می‌رود اعضای اثرگذار این حزب پیش از کنگره ماه سپتامبر که احتمالا معرف تغییراتی بنیادین در ساختار کمیته مرکزی آن است، میثاق‌نامه‌ای پیرامون مسائلی کلیدی چون دموکراسی و آشتی ملی، شفافیت دولتی، سیاست خارجه و مسائل زنان و جوانان به امضا رسانند. این در حالی است که چهار کمیسیون سه عضوی عدالت و توسعه در حال کار بر روی گزینش مقدماتی کاندیداهای این حزب در انتخابات اول نوامبر هستند. گمانه‌زنی‌ها حکایت از تغییرات فراگیری در فهرست‌های مربوط به استان‌های شرقی و جنوب شرقی ترکیه شامل «آناتولی»، «آگری»، دیاربکر، «شرناک» و «وان» دارد که در انتخابات ماه ژوئن، منشأ ناکامی حزب حاکم در حفظ قدرت بودند.

دیدار با بانوی اول

ماریانا نائمووا، قهرمان جوان چندین دور مسابقات وزنه‌برداری جهان، به دعوت بانوی اول سوریه به دمشق سفر کرد. او گفت: دست‌خالی به سوریه سفر نمی‌کنم، من هدیه کوچکی برای اسد دارم و آن، ساعت پدربزرگم است. (راشاتودی)

مذاکره با نمایندگان

جان کری، وزیر خارجه آمریکا، با اعضای کمیته‌های قضائی مجلس نمایندگان آمریکا و سنا دیدار کرد. او در دو نشست غیرعلنی با اعضای کنگره درباره تعداد پناهندگان سوری بیشتری که دولت واشنگتن مایل به پذیرش آنهاست، رایزنی کرد. (آسوشیتدپرس)

رکورددار ملکه

ملکه الیزابت دوم که در ۲۵سالگی سلطنت را برعهده گرفته بود، رکورددار شد. او رکورد ۶۳ سال و هفت‌ماه و دوروز و ۱۶ساعت‌و ۲۳ دقیقه‌ای را که ملکه «ویکتوریا»، جد بزرگش داشت، شکست. او از مردم کشورش به خاطر همراهی بی‌دریغ تشکر کرد. (رویترز)

پیشنهاد تقسیم پناه‌جویان بین ۲۲ کشور اروپایی

راه‌حل نوین برای بحرانی قدیمی

اروپا اکنون به‌خوبی می‌داند و حتی دیگر نمی‌تواند فراموش کند که بحران اخیر مهاجران یکی از بزرگ‌ترین موج مهاجرت از زمان پایان جنگ جهانی دوم است؛ هنگامی که میلیون‌ها نفر از تمامیت‌طلبی «ژوزف استالین» به سمت غرب فرار کردند؛ همچنین اروپا ممکن است به خاطر داشته باشد که این حرکت دسته‌جمعی نقطه اوج جنگی بود که از یکی از تمدن‌های بزرگ این قاره یعنی آلمان برآمده بود؛ تلاش دیوانه‌وار از سوی کشوری برای تحمیل نژاد برتر بر قاره اروپا و خلاصی پیداکردن از یهودیان، کولی‌ها و دیگر کسانی که توسط «آدولف هیتلر»، نژادهای فرومایه قلمداد شدند.

روزنامه «واشنگتن‌پست» می‌نویسد: اکنون «ژان کلود یانکر»، رئیس کمیسیون اروپایی که به‌شدت در جست‌وجوی راه‌حلی برای حل بدترین بحران مهاجرت است، طرحی را برای توزیع مجدد ۱۶۰ هزار پناه‌جو خواهان ورود به این قاره پیشنهاد داده است. این پیشنهاد که در نوع خود وسیع‌ترین طرح ارائه‌شده تاکنون است، تلاش می‌کند راه‌حلی برای هرگونه بحران مهاجرتی بیابد؛ اما هجوم یکباره هزاران مرد، زن و کودک فقیر که با پای پیاده به این قاره پناه آورده‌اند، هر طرحی را با شکست مواجه می‌کند. طبق طرح پیشنهادی یانکر که دیروز جزئیات آن مشخص شد، اتحادیه اروپا باید سهمیه‌ای از مهاجران را بپذیرد و ۱۶۰ هزار پناه‌جویی که اکنون در یونان، ایتالیا و مجارستان به طور موقت اسکان داده شدند، بین ۲۲ کشور اروپایی توزیع مجدد شوند. اما تعداد واقعی مهاجران به‌مراتب بیشتر از آنی هستند که در این پیشنهاد به آن پرداخته شده است. طبق طرح سیستم سهمیه‌بندی اعلام‌شده، ۶۰ درصد مهاجرانی که اکنون در ایتالیا، یونان و مجارستان پناه گرفته‌اند، به آلمان، فرانسه و اسپانیا فرستاده می‌شوند. این سهمیه‌بندی بر تولید ناخالص ملی، جمعیت، میزان بی‌کاری و شمار متقاضیان پناهندگی بستگی خواهد داشت.

این طرح در حالی به رأی گذاشته می‌شود که سازمان ملل متحد تخمین می‌زند در سال جاری و آینده میلادی دست‌کم ۸۵۰ هزار نفر برای پناهندگی در اروپا از دریای مدیترانه عبور می‌کنند. به‌گفته این آژانس، بسیاری از پناهندگان اهل سوریه هستند که به دلیل تشدید درگیری‌ها و وخامت شرایط برای پناهندگان در کشورهای اطراف سوریه در پی کمبود اعتبار برای برنامه‌های کمک‌رسانی، مجبور به سفر از طریق دریای مدیترانه شده‌اند. این آژانس پیش‌بینی می‌کند که نزدیک به ۴۰۰ هزار پناهنده جدید با سفر از طریق دریای مدیترانه به دنبال محافظت بین‌المللی در اروپا خواهند بود و در سال ۲۰۱۶ این تعداد ممکن است به ۴۵۰ هزار نفر یا بیشتر برسد. تنها تا دوشنبه گذشته رکورد جدیدی با رسیدن هفت هزار آواره سوری به جمهوری مقدونیه ثبت شد و ۳۰ هزار نفر از این پناه‌جویان نیز در جزایر متعلق به یونان هستند.

اما هنوز مشخص نیست که پیشنهاد یانکر توسط ۲۸ عضو این اتحادیه پذیرفته شود. کشورهای اروپای شرقی و مرکزی به‌شدت با پذیرش پناه‌جویان مخالف هستند و طبق قوانین این اتحادیه هر طرحی برای اجرا در این اتحادیه باید موردموافقت تمامی اعضا قرار بگیرد. مجارستان، جمهوری چک، لهستان، اسلواکی و رومانی گفته‌اند ملاحظاتی دارند. اما لهستان سه‌شنبه موضعش را نرم‌تر کرد.

نخست‌وزیر این کشور گفت که کشورش بیش از دو هزار نفری را که ابتدا پیشنهاد کرده بود خواهد پذیرفت. اسپانیا هم گفته است که اکنون هر رقمی که کمیسیون اروپا پیشنهاد کند را خواهد پذیرفت. اما اگر این مهاجران در اروپا پذیرفته نشوند، اروپا با معضل بزرگ‌تری روبه‌رو خواهد شد. خلاف آمریکا، ساکنان اروپا سابقا مهاجر نبوده‌اند و برای همین است که بسیاری از کشورهای آن ترجیح می‌دهند به‌تدریج از داخل بمیرند تا اینکه رشد این موج را بپذیرند.

نمی‌توان بدون «اسد» نسخه‌ای برای سوریه پیچید

اردشیر زارعی‌قنواتی: در هفته‌های اخیر بحث چگونگی رسیدگی به پرونده بحران سوریه به‌ویژه با تداوم موج مهاجران سوری به اروپا، به‌شدت داغ شده است. درحالی‌که شبکه‌های بین‌المللی خبری به صورت مستمر از طرح صلح روسیه-ایران برای حل و فصل سیاسی بحران خبر می‌دهند، به موازات آن رهبران سیاسی در واشنگتن، پاریس، لندن، ترکیه و عربستان همچنان بر طبل سیاست ماجراجویانه کنونی در قبال این کشور می‌کوبند.

در مرکز ثقل اختلاف‌ها بین دو محور خارجی تأثیرگذار در بحران سوریه بود و نبود «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری این کشور، در فرایندگذار آینده طرح صلح و آشتی ملی قرار دارد. بدون هر تعصب کورکورانه نسبت به چرایی رخدادهای سوریه و فراموش‌کردن نقش غیرسازنده اسد در این بحران، یک واقعیت را نمی‌توان نادیده گرفت و آن اینکه هم‌اکنون در جهان واقعیت و عینیت بحران سوریه فقط سه نیروی آلترناتیوی متضاد برای به‌دست‌گیری قدرت ملی در این کشور وجود دارد.

بحران کنونی در سوریه بی‌شک در چارچوب انتخاب بین این سه‌ضلعی و سامان‌دادن به مناسبات قدرت در یک چارچوب جدید حول هژمونی یکی از این نیروهای آلترناتیوی برای مشارکت در فرایند اجماع ملی دور خواهد زد. از یک طرف دولت حاکم بعث به رهبری بشار اسد، وجود دارد که با بیش از ۶۰ گروه مسلح تروریست در قالب دو جنبش افراطی قدرتمند «داعش» و «جبهه النصره»، در حال جنگ است. از طرف دیگر با ترکیدن حباب ارتش آزاد و نیروهای میانه رو در معادلات قدرت در سوریه، هم‌اکنون دوگانه تروریستی و بنیادگرای داعش و جبهه النصره، تنها بدیل‌های موجود در شرایط حذف بشار از قدرت خواهند بود و هرگونه گمانه‌زنی دیگر پوچ و خارج از منطق سیاسی-امنیتی خواهد بود.

از سوی دیگر داستان پیچیده ترکیه و نقش مرموز این کشور در همدستی با داعش و ترانزیت جنگجویان خارجی به سمت سوریه وجود دارد، اما آنکارا در هفته‌های اخیر ظاهرا به‌طور رسمی به ائتلاف ضدتروریستی به رهبری آمریکا پیوسته و عملیات جنگی هوایی را در خاک سوریه انجام داده است. بحث دخالت عربستان، قطر، امارات‌متحده و اردن در بی‌ثبات‌سازی سوریه هم که در جای خود دارای اهمیت بوده و پشت جناح‌های متفاوت تروریستی در این کشور به آنها گرم است. ظاهرا سوریه امروز می‌تواند جولانگاه همه باشد و کسانی که خود متهمان درجه یک بروز و ظهور شرایط موجود و شکل‌گیری گروه‌های تروریستی چون داعش و النصره بوده‌اند، این حق را برای خود قائل‌اند که در سوریه هر کاری که می‌خواهند انجام دهند؛ اما دیگران تنها به صرف اینکه از بشار اسد پشتیبانی می‌کنند، در مظان اتهام تشدید بی‌ثباتی قرار می‌گیرند. این در حالی است که دولت اسد طبق حقوق و قوانین بین‌المللی هنوز تنها قدرت قانونی سوریه است و فارغ از اینکه دموکرات باشد یا نباشد، این حق قانونی و پروتکلی را برای همکاری با طرف ثالث دارد.

در سوریه هیچ‌کس بی گناه نیست و این کشور هم‌اکنون به جهنم گناهکاران تبدیل شده است، بنابراین بحث درباره بحران این کشور بسیار فراتر از بحث نظام دموکراتیک خواهد بود. در وضعیتی که بحران سوریه به یک میدان جنگ فرقه و نیابتی تبدیل شده است و تروریسم بین‌المللی در قالب گروه‌های بنیادگرای اسلامی بزرگ‌ترین جنایت‌ها و هولناک‌ترین اقدامات را در این کشور موجب می‌شوند و هیچ بدیل دموکراتیکی برای جایگزینی با نظام سکولار اسد نیز وجود ندارد؛ پس پافشاری بر حذف اسد در معادلات آینده و فرایند سیاسی آشتی ملی ناشی از یک حماقت تاریخی، یا حداقل گمراهی و درک‌نداشتن درست از شرایط میدانی بحران کنونی است.

چنانچه هم‌اکنون بشار اسد به هر دلیلی از فرایند سیاسی مصالحه ملی کنار گذاشته شود، بدون هیچ تردیدی سوریه نیز به همان سرنوشت لیبی در چارچوبی بسیار بزرگ‌تر تبدیل می‌شود که تمام منطقه را دچار آشوب و بی‌ثباتی خواهد کرد. رهبران بی‌تدبیر و ماجراجوی بین‌المللی - منطقه‌ای باید به این پرسش اساسی پاسخ دهند که با حذف اسد و ناممکن‌بودن معامله با داعش و النصره که شاخه القاعده در سوریه تلقی می‌شود، آنها قرار است در آینده با چه نیرویی فورماسیون دولت‌گذار این کشور را در فردای مصالحه سیاسی شکل دهند.

ظاهرا تجربه لیبی درس‌های کافی را برای رهبران غربی و منطقه به همراه نداشته است که به تجربه اثبات می‌کند در کشورهایی چون لیبی، یمن و سوریه با فروپاشی قدرت مرکزی که قائم به کاریزمای حاکمان است، روندهای به ظاهر دمکراتیک در نبود یک اجماع ملی برای دولت جایگزین به هرج‌ومرج و بی‌ثباتی ختم خواهد شد. درباره سوریه این واقعیت به مراتب بسیار مهلک‌تر از تجربه لیبی و یمن بوده و بیشتر در تصویر «سومالیزه‌شدن»، باید مورد قیاس و ارزیابی قرار گیرد. موقعیت و موجودیت بشار اسد یک واقعیت غیرقابل اجتناب -به‌نظر بعضی مطلوب و بعضی نامطلوب- در سوریه در هم فروریخته امروز است و نادیده‌گرفتن این واقعیت به منزله چشم پوشی از بخش اصلی حقیقتی است که وجود دارد و قابل کتمان نیست.

رویداد

مخالفت شدید «مالکی» با لایحه گارد ملی عراق

• «نوری مالکی»، نخست وزیر سابق عراق و نیروهای داوطلب مردمی عراق مخالفت خود را با تصویب قانون «گارد ملی» این کشور اعلام کرده و این قانون را مقدمه تقسیم عراق خواندند. به گزارش الجزیره، منابعی در پارلمان عراق اعلام کردند که جلسه پیشین رأی‌گیری و تصویب لایحه «گارد ملی عراق» به‌دلیل اختلافات بزرگ به‌وجودآمده میان جناح‌های سیاسی پارلمان درباره برخی مواد لایحه مذکور برگزار نشد. دولت «حیدر العبادی»، نخست وزیر عراق، لایحه قانون گارد ملی عراق را فوریه گذشته تصویب کرد. قرار است نیروهای داوطلب مردمی، عشایر عراقی و نیروهای بیداری به این گارد بپیوندند و با کمک مقامات محلی در برخی استان‌های پرتنش، حفظ امنیت را برعهده بگیرند. محافل سیاسی و عشایر استان‌های مختلف عراق از جمله الانبار با پیوستن نیروهای داوطلب مردمی به گارد ملی اعتراض دارند و مدعی هستند که این مسئله به اقدامات داوطلبان مردمی مشروعیت می‌بخشد.

برگزاری دور جدید مذاکرات در یمن

• طرف‌های یمنی قرار است در روزهای آینده به مذاکرات و نشست‌های خود در مسقط برای رسیدن به توافق ادامه دهند. این نشست‌ها با طرح آمریکا برگزار می‌شود و احتمالا فرستاده سازمان ملل به یمن در دور جدید این مذاکرات حضور نداشته باشد. به نوشته روزنامه الاخبار لبنان، نشست‌های طرف‌های یمنی در مسقط از ۲۶ آگوست گذشته آغاز شده و قرار است با طرح آمریکا در روزهای آینده نیز ادامه داشته باشد، اما احتمالا «اسماعیل ولد شیخ احمد»، فرستاده سازمان ملل به یمن، در این نشست‌ها حضور نداشته باشد. آمریکایی‌ها با طرف عمانی برای مشارکت انصارالله و رهبران حزب کنگره سراسری مردمی در دیدارهای ۲۶ و ۲۷ آگوست گذشته در مسقط به هماهنگی پرداختند. این نشست‌ها هیچ نتیجه‌ای نداشت، اما نشست آمریکایی‌ها و عربستانی‌ها به‌خودی‌خود اقدام مهمی بود.

آغاز مذاکرات ملی لبنان در میان اعتراضات مردمی

• نشست رهبران سیاسی لبنان برای برگزاری مذاکرات ملی، روز گذشته در میان تدابیر امنیتی شدید و اعتراضات مردمی آغاز شد. به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه خبری «العهد» لبنان، «نبیه بری»، رئیس پارلمان این کشور، جلسه مذاکرات ملی را با حضور مسئولان لبنانی از جمله «ولید جنبلاط» رئیس حزب سوسیالیست، «طلال ارسلان» رئیس حزب دموکرات، «تمام سلام» نخست وزیر لبنان و دیگر مسئولان این کشور، افتتاح کرد. در همین حال برخی تظاهرکنندگان لبنانی مسیرهای منتهی به خیابان محل برگزاری نشست را بستند. گروهی از جوانان لبنانی نیز به سمت خودروهای مسئولان سیاسی که برای شرکت در مذاکرات آمده بودند، تخم‌مرغ پرتاب کردند. نیروهای امنیتی لبنان برای مقابله با هرگونه آشوب در اطراف مقر پارلمان مستقر شده‌اند.

کاهش شدت درگیری‌ها در اوکراین

• «استپان پلتوراک» وزیر دفاع اوکراین گفت: شدت نبرد در شرق این کشور به پایین‌ترین سطح از زمان آغاز جنگ رسیده است. به گزارش بی‌بی‌سی، پلتوراک گفت اکنون نیروهای اوکراین تنها دو تا چهار بار در روز تحت‌حمله قرار می‌گیرند که در یک‌سال‌ونیم گذشته پایین‌ترین میزان است. کاهش میزان خشونت یک هفته پس از به‌اجرادرآمدن توافق آتش‌بس تازه در اول سپتامبر گزارش می‌شود. هدف از آتش‌بس هفته گذشته تقویت توافق آتش‌بس مینسک است که در ماه فوریه در پایتخت بلاروس امضا شد.

حمایت مالی فرانسه از اقلیت‌ها در خاورمیانه

• فرانسه اعلام کرده است که بودجه‌ای ۲۵ میلیون یورویی را به «اقدام مشترک جهانی» برای حمایت از آن دسته از اقلیت‌های خاورمیانه که تحت ظلم تروریست‌های «داعش» یا دیگر گروه‌های افراط‌گرا هستند، اختصاص خواهد داد. به گزارش دویچه‌وله، «لوران فابیوس» وزیر خارجه فرانسه، در کنفرانس بین‌المللی اقلیت‌های قومی و مذهبی در پاریس اعلام کرد کشورش برای حمایت از اقلیت‌های قومی و مذهبی در خاورمیانه که با تهدیداتی نظیر تروریست‌های «داعش» و دیگر گروه‌های افراط‌گرا مواجه‌اند، بودجه‌ای ۲۵ میلیون دلاری در نظر گرفته است. فرانسه اولین کشوری است که به «اقدام مشترک جهانی» برای حمایت از اقلیت‌های قومی و مذهبی بودجه‌ای ویژه اختصاص داده است، اما به گفته وزیر امور خارجه فرانسه کشورهای دیگر هم به‌زودی حمایت خود را از این برنامه اعلام خواهند کرد. از بودجه ۲۵ میلیون یورویی فرانسه، ۱۰ میلیون یورو به عنوان بودجه‌ای اضطراری به میزدایی، اسکان و توان‌بخشی اقلیت‌هایی که در پی فشارهای فزاینده آواره شده‌اند، اختصاص خواهد یافت. بودجه باقی‌مانده صرف احداث کمپ‌های پناه‌جویان در کشورهایی نظیر لبنان، اردن، ترکیه و عراق خواهد شد.